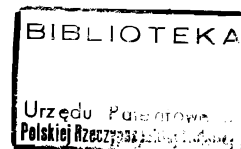

25 marca 1927 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY Fh1c 25/10

Nr 5272.

Kl. 72 a 20.

Rodolphe de Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Nasadzany ładownik.

Zgłoszono 24 stycznia 1922 r.

Udzielono 24 czerwca 1926 r.

Nasadzane na ręczną broń palną, np. broń samoczynną, ładowniki, w których znajduje się większa liczba naboji, mają niezmiernie znaczenie w niektórych momentach bitwy; mają jednak wadę, że przy ich stosowaniu zużywa się niekiedy zbyt dużo amunicji.

Wynalazek dotyczy ładownika, w którym można umieścić większą liczbę naboji i tak nastawiać, że będzie on doprowadzał bądź wszystkie naboje, bądź tylko pewną ich część.

Osiąga się to w ten sposób, że na drodze donośnika znajduje się zatrzym, który można dowolnie włączać i wyłączać. Gdy zatrzym jest włączony, donośnik donosiłszy określoną liczbę naboji (rozchodzi się zazwyczaj o tę ilość naboji, jakie mieszczą się w zwykle używanej łódce) uderza o za-

trzym i nie może podać do zamku naboji pozostałych w ładowniku; gdy zaś zatrzym jest wyłączony, donośnik podaje do zamka wszystkie naboje, znajdujące się w ładowniku.

Na rysunku jest przedstawiony jeden ze sposobów wykonania wynalazku, jako przykład, a mianowicie: fig. 1 przedstawia ładownik w przekroju podłużnym; fig. 2 — widok od wewnątrz części węższej ścianki ładownika. Donośnik *b* ładownika *a* ma zaczep *e*, prowadzony w żłobku *d*, wykonanym w wąskiej czołowej ściance *c* ładownika.

W wysoku *f* ścianki *c* znajduje się przesuwający się zatrzym *g*, który można nastawiać zapomocą rączki *h* tak, że zatrzym znajdzie się na drodze zaczepu *e* (fig. 1). W tym wypadku donośnik może się

podnosić tylko dopóty, dopóki zaczep *e* nie oprze się o zatrzym *g*. Gdy zatrzym jest przestawiony o 90° (fig. 2) i wyjdzie ze żłóbka *d*, zaczep *e* może się w dalszym ciągu podnosić i wtedy donośnik doniesie wszystkie naboje, znajdujące się w ładowniku.

Ruchomy zatrzym *g* jest umieszczony na czołowej ścianie *c* w takim miejscu, że donośnik, poruszając się od położenia najniższego, aż do oporu, który stanowi zatrzym *g*, doniesie naboje w liczbie odpowiadającej życzeniu; zwykle wynosi ona zawartość zwykłej łódki dla naboju. Układ według wynalazku służy też do unieruchamiania donośnika w ładowniku, gdy ładownik jest zdjęty z broni; w przeciwnym bowiem razie donośnik, zarówno jak sprężyna jego wyskoczyłyby z ładownika. Oczywiście, że w ładowniku można umieścić więcej zatrzymów, jeżeli jest pożądane, aby można było otrzymywać z ładownika naboje więcej niż w dwóch różnych ilościach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nasadzany ładownik, który można dowolnie nastawiać, by podawać większą lub

mniejszą ilość naboju, znamienne tem, że na torze donośnika znajduje się jeden lub więcej zatrzymów, które można włączać i wyłączać i które po doniesieniu pewnej liczby naboju unieruchamiają donośnik.

2. Wykonanie ładownika według zastrz. 1, znamienne tem, że w czołowej ścianie ładownika jest osadzony dający się przestawiać zatrzym, który można w ten sposób nastawić, że po wystrzeleniu części naboju, znajdujących się w ładowniku, zatrzym zatrzymuje donośnik.

3. Wykonanie ładownika według zastrz. 2, znamienne tem, że ładownik posiada zaczep (*e*) donośnika (*b*) oraz znajdujący się w czołowej ścianie ładownika dający się przestawiać zatrzym (*g*), który można w ten sposób przestawiać, że w jednym położeniu będzie on stał na drodze zatrzymu, w drugim — znajduje się poza tą drogą, dzięki czemu donośnik zostaje unieruchomiony po doniesieniu pewnej określonej ilości naboju, oraz wtedy, gdy ładownik zostaje zdjęty z broni.

Rodolphe de Frommer.

Zastępca: S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

